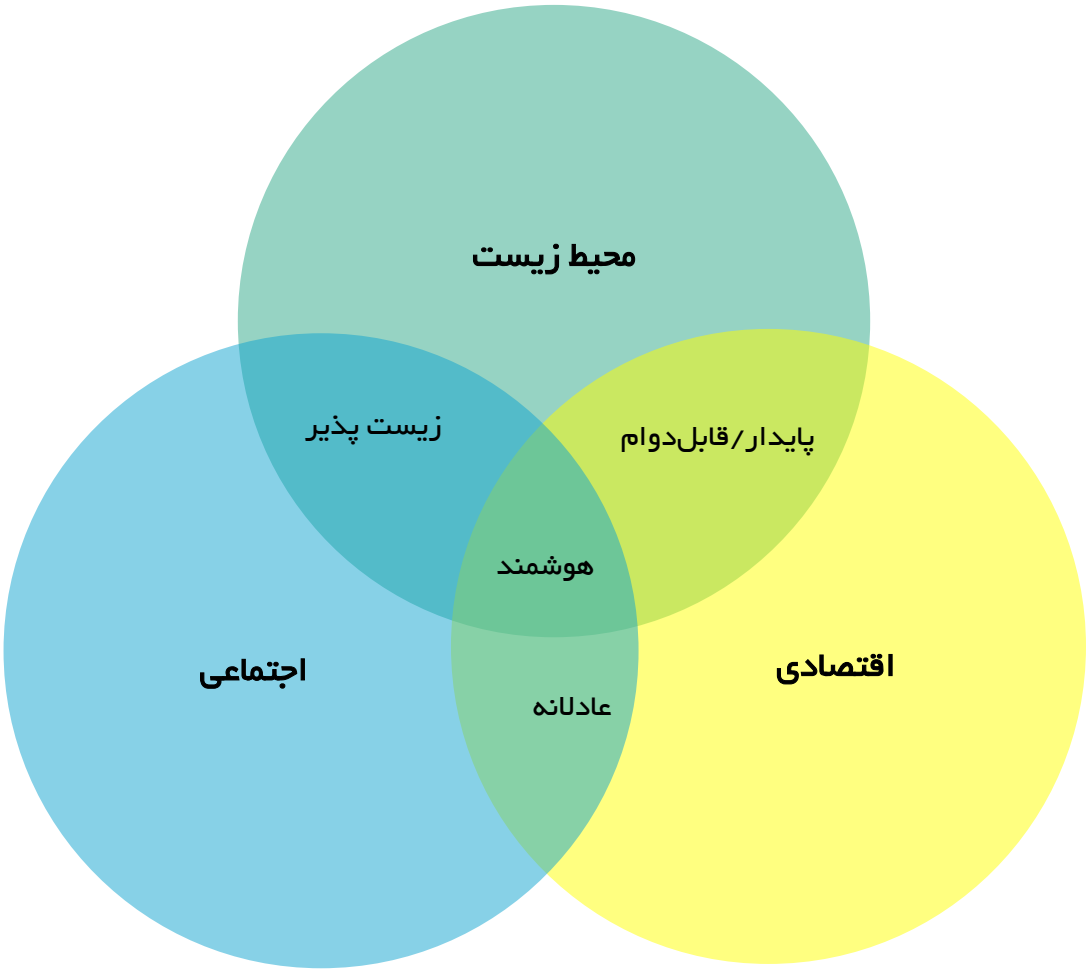
مدل توسعه پایدار

مدل توسعه پایدار

مدل «توسعه پایدار» (Sustainable Development) بر پایه تعادل میان سه رکن اصلی بنا شده است. برخلاف مدل قبلی که بر «هوشمندی» تمرکز داشت، این مدل بر مفهوم پایداری تأکید دارد:

۱- ارکان اصلی:

سه دایره اصلی که زیربنای این مدل هستند عبارتند از:

- محیطزیستی
- اجتماعی
- اقتصادی

۲- ترکیب‌های دوجانبه (نقاط مشترک):

از تقاطع این حوزه‌ها، سه وضعیت کلیدی حاصل می‌شود:

- زیست‌پذیر: تعادل میان حوزه‌های «محیطزیستی» و «اجتماعی» (شرایطی که برای زندگی انسان و محیطزیست مناسب است)
- پایدار/قابل‌دوام: تعادل میان حوزه‌های «محیطزیستی» و «اقتصادی» (شرایطی که هم از نظر اقتصادی توجیه‌پذیر است و هم محیطزیست را حفظ می‌کند)
- عادلانه: تعادل میان حوزه‌های «اجتماعی» و «اقتصادی» (شرایطی که رفاه اقتصادی را به گونه‌ای توزیع می‌کند که از نظر اجتماعی عادلانه باشد)

۳- مرکز نمودار:

- پایدار: در قلب تلاقی هر سه حوزه، مفهوم «پایداری» قرار دارد. این یعنی توسعه‌ای که بتواند نیازهای نسل‌های فعلی و آینده را بدون آسیب به زمین تأمین کند.

این مدل نشان می‌دهدکه، پایداری واقعی تنها زمانی حاصل می‌شود که اقتصاد، اجتماع و محیطزیست در یک نقطه تعادل مشترک قرار بگیرند.